

Dosarul nr. 2ra-1535/21

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul central (jud. V. Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fujenco, G. Colev, A. Moronov)

ÎNCHEIERE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă către Serghei Cîsa împotriva lui Ilie Dragnea, intervenient accesoriu Întreprinderea cu capital străin „Express Leasing & Microcredit” societate cu răspundere limitată cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului dobândit prin uzucapiune,

împotriva deciziei din 04 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut și a fost menținută hotărârea din 15 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul central,

constată:

La 15 august 2017 Serghei Cîsa a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ilie Dragnea, intervenient accesoriu SA „IM și Compania Consulting Grup” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului dobândit prin uzucapiune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 22 august 2007, SA „IM și Compania Consulting Grup”, în calitate de locatar, a încheiat cu pârâtul, în calitate de locatar, contractul de leasing nr. 355/2007/DRA, prin care locatorul, la cererea locatarului, s-a obligat să transmită în posesiune și folosință temporară automobilul de model xxxx, la prețul de 30949 de dolari SUA, contractul fiind încheiat pe un termen de 36 de luni.

A menționat că, data de achitare a ultimei rate a fost 30 august 2020 și din acest moment locatarul urma să dobândească dreptul de proprietate asupra automobilului enunțat în baza actului de primire-predare a automobilului în proprietate, semnat de către părți.

A susținut că, în aceeași zi, a fost întocmit actul de primire-predare a automobilului, prin care locatorul a transmis locatarului în posesiune și folosință temporară automobilul de model xxxx.

A afirmat că, conform procurii din 23 august 2010, Ilie Dragnea l-a împuternicit să-l reprezinte la SA „IM și Compania Consulting Grup” pentru a primi documentele asupra automobilului enunțat pe numele lui, procura fiind eliberată pe un an.

A relevat că, potrivit înțelegerii avute cu pârâtul și conform actului de primire-predare a automobilului, acesta i-a transmis în folosință automobilul, iar conform procurii din 15 noiembrie 2010, a fost împuternicit să înmatriculeze automobilul după Ilie Dragnea.

A notat că, având acordul locatorului și acordul locatarului, a achitat integral costul automobilului, iar locatorul a radiat de la evidența contabilă automobilul, eliberând mandatul pentru a se folosi de automobil și al doilea set de chei.

A declarat că, a efectuat asigurarea tehnică a automobilului, revizia tehnică a acestuia și a primit de la locator foile de parcurs.

A invocat că, solicitările și cererile sale adresate pârâtului și intervenientului accesoriu de a înregistra automobilul pe numele său nu s-au soldat cu succes.

A mai invocat că, conform art. 333 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), persoana care posedă cu bună-credință timp de 5 ani un bun mobil al altuia, comportându-se ca un proprietar, dobândește dreptul de proprietate asupra acestui bun, iar conform art. 335 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, nu poate produce efecte juridice decât posesiunea utilă. Până la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă.

A solicitat recunoașterea după el a dreptului de proprietate asupra automobilului de model xxxx dobândit prin uzucapiune.

Prin hotărârea din 15 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul central, a fost respinsă acțiunea depusă de către Serghei Cîsa ca neîntemeiată.

La 04 septembrie 2020 și 13 octombrie 2020 Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 04 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, prin procura eliberată de către notarul public Elena Cristeva la 23 august 2010 Ilie Dragnea l-a împuternicit pe Serghei Cîsa să primească de la SA „IM și Compania Consulting Grup” documentele asupra automobilului de model xxxx pe numele său, să semneze și să execute toate formalitățile legate de acesta (f. d. 18, vol. I).

Totodată, instanța de apel a mai reținut că, la 15 noiembrie 2010 lui Serghei Cîsa i-au fost eliberate actul de predare-primire în proprietate a automobilului de model xxxx și procura eliberată de către ÎCS „Express Leasing” SRL pe numele lui

Serghei Cîsa, prin care ultimul a fost împuternicit să reprezinte societatea la Direcția principală de înregistrare a transportului în vederea reînmatriculării automobilului de model Peugeot 407, cu n/î CME 782 pe numele lui Ilie Dragnea (f. d. 12, vol. I), iar din materialele dosarului rezultă că, Serghei Cîsa nu a reînmatriculat mijlocul de transport după Ilie Dragnea, de aceea până în prezent acesta este proprietatea ÎCS „Express Leasing” SRL (OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit” SRL) .

Instanța de apel a relevat că, apelantul, dispunând de procură de la proprietarul automobilului, care i-a permis să reînmatriculeze automobilul după Ilie Dragnea, nu putea să nu cunoască cui aparține automobilul. Respectiv, prima instanță corect a concluzionat că, apelantul nu putea să posede automobilul ca proprietate sa, deoarece cunoștea existența proprietarului și îl conducea în baza documentelor eliberate de acesta, fapt indicat însuși de către apelant în cererea sa de chemare în judecată.

Ținând cont de cele menționate, instanța de apel a considerat că, este neîntemeiat argumentul invocat de către apelant precum că, faptul posesiunii cu bună-credință de către el pe parcursul a mai multor ani, mai mult de 5 ani, a automobilului ca proprietate a sa se confirmă prin aceea că, până în prezent Ilie Dragnea nu a înaintat careva pretenții față de el în privința posesiunii automobilului.

Instanța de apel a mai menționat că, raportul de deservire tehnică a automobilului de model xxxx din 12 septembrie 2018 și actul lucrărilor executate în baza foii de comandă nr. VSR0006009 din 18 august 2017 confirmă doar faptul folosirii automobilului, întrucât între Ilie Dragnea și Serghei Cîsa a fost încheiat contractul de comodat, prin care Ilie Dragnea a transmis lui Serghei Cîsa în folosință gratuită automobilul de model xxxx, iar Serghei Cîsa, la rândul său, urma să suporte cheltuielile ce țin de întreținerea și reparația automobilului (f. d. 13, vol. I).

Afară de aceasta, instanța de apel a relevat că, în contractul de comodat nu este indicată data încheierii acestui contract și perioada pentru care este încheiat, însă aceasta nu exclude faptul că, contractul este valabil și în prezent și apelantul folosește automobilul temporar în baza acestui contract, dar nu în calitate de proprietar.

La 26 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele judecătorești au interpretat eronat legea și au apreciat probele contrar prevederilor art. 130 alin. (1) CPC.

A menționat că, instanțele judecătorești eronat au interpretat prevederile art.333 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019).

A susținut că, concluzia instanțelor judecătorești precum că, recurentul nu a prezentat probe, ce ar confirma că, el folosește automobilul ca proprietate a sa, este neîntemeiată. Or, conform art. 333 și 335 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), recurentul nu este obligat să prezinte probe, ce ar confirma că, el folosește automobilul ca proprietate a sa.

A afirmat că, faptul posesiunii cu bună-credință de către recurent pe parcursul a mai multor ani, mai mult de 5 ani, a automobilului ca proprietate a sa se confirmă prin aceea că, până în prezent Ilie Dragnea nu a înaintat careva pretenții față de acesta în privința posesiunii automobilului.

A notat că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, deoarece cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

A relevat că, la 23 ianuarie 2018 judecătorul Curții de Apel Comrat, G. Colev a participat la examinarea recursului declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut, împotriva încheierii din 05 octombrie 2017 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești și, prin urmare, urma să înainteze declarație de abținere de la judecată în temeiul art. 49 alin. (2) CPC.

A declarat că, instanțele judecătorești, respingând acțiunea, au făcut trimitere la explicațiile reprezentantului OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit” SRL, însă din momentul achitării ultimei rate – 30 august 2020 și până la transmiterea automobilului în proprietatea lui Ilie Dragnea, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit” SRL nu are nici o legătură cu automobilul în litigiu.

Prin notificarea din 14 septembrie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și a intervenientului accesoriu copia recursului, înștiințându-i despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 136, vol. II), însă ultimii nu și-au valorificat acest drept și nu au depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 10 iunie 2021, iar la 15 iunie 2021 recurentul a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia, anexat la materialele dosarului (f. d. 108, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 27 iulie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul

declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Serghei Cîsa, reprezentat de către avocatul Alexandru Arnaut, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic